

„Що съ фалишъ трандафилу окапанику!
Ясъ ке родамъ многу грозѣ въ година,
Ке оженамъ многу млади юнаци,
Ке омѣжамъ многу млади девойки,
Ке закопамъ триста старци, старици,
Ке си кѣрстамъ триста луди дечина.“

22.

Ракъ и жаба.

Кинисало раче осмокраче,
Кинисало дълго мустакинче,
Да ми тражить 'уба'а невеста
За своего сина осмокрака.
Ми одило раче, що одило,
И ми найде жаба кречаного,
и ъ зборвить раче осмокраче :
„А егиди жабо кречаного,
А егиди жабо пульооко,
Дай керка за сина осмокрака!“
Тога зборвить жаба кречаного :
„Витосай съ, раче осмокраче,

Айд' отъ тука, дългостакинче!
Снощи допле чесоглавци,
За мнука ми смѣрдоглавци,
Дали ми сѣ како тебе!
Не ти да'амъ керка кречаного
За твоего сина осмокрака.“
Съ налюти раче осмокраче,
Съ налюти дълго мустакинче,
Си истѣргна сабя шаварліа,
Да посечить жаба кречаного ;
Си истѣргна пушка бозо'ица,
Да отепать жаба кречаного.—

23.

Куси врабецъ и невеста Подмрежица.

Посвѣршилъ съ куси врабецъ
За девойка подмрежица ;
Си покани, си пособра
Сто свато'и сколовранци,
Утица—та старосватецъ,
Сто скакульци бѣрзи конѣи,
Орлища—та побратими;
Отидо'а по невеста,
По невеста подмрежица.
Пѣтемъ нашле нива просо ;

Съ враті'а сколовранци,
Да си коня назоваеътъ,
Невеста си оста'иле
Да ъ вардѣтъ побратими,
Да ъ вардѣтъ по край тѣрніе.
Долетало диво пиле,
Ѣ грабнала невеста—та,
Распердуши невеста—та,
Секоѣ тѣрнче и тарбуфче,
Секоѣ грумче и пердуфче.